

съ църкательно веселіе. По малко опи-
рошинихъ се и тѣ, и отръвахъ еще ве-
силны тѣ си крыльца.

Но сега станахъ вече отъ мал-
ко-то си гнѣдце на близко-то клонче
по голѣми тѣ хвъркахъ на предъ ка-
по да щѣхъ да ги осырчатъ за да
държатъ и тѣ подобно то, съ май-
чице! каква весела гадка беше тя!
много пѣти откривахъ крыльца та си
капо да щѣхъ да го направятъ и пакъ
не го направехъ отъ страхъ. тогава по
дъзновенно то се опита, и отъ радостъ
за завършване то пѣеше и видѣше се
капо да повъждава за сѣщо то и по
страхливи тѣ си другари най сѣтне о-
пытахъ се и тѣ и сега вече расхо-
ждатъ се и пѣятъ съ общъ радостъ
и веселье. ахъ! жакви чужди мисли